

Suli-buli



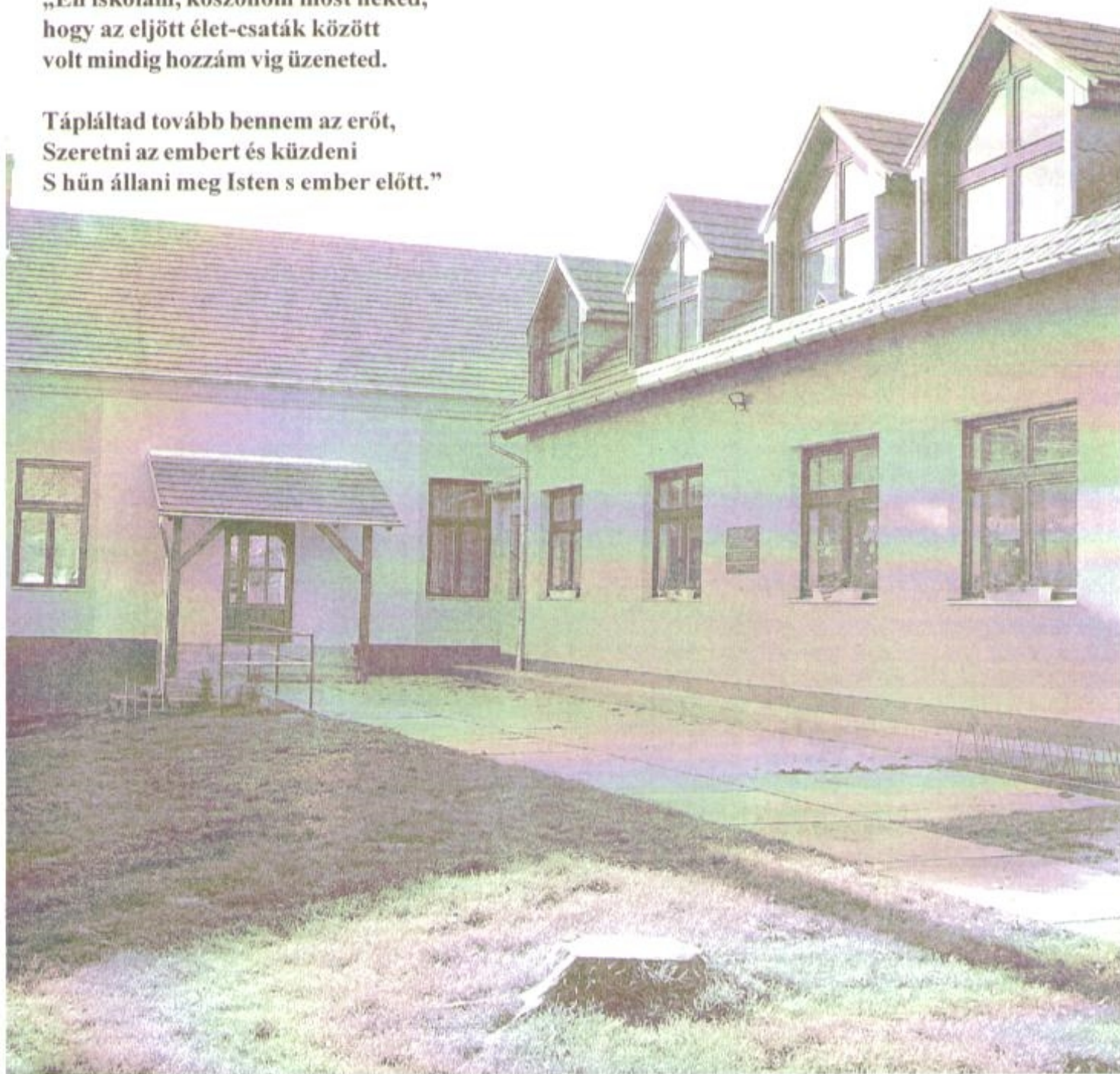
XIII. évfolyam 2. szám

Illyés Gyula Általános Iskola és Óvoda Jutai Tagiskolájának Lapja

2008. december

„Én iskolám, köszönöm most neked,
hogy az eljött élet-csaták között
volt mindig hozzám vig üzeneted.

Tápláltad tovább bennem az erőt,
Szeretni az embert és küzdeni
S hűn állani meg Isten s ember előtt.”



Tartalom

Innen indultam: Kaponya Barbara- Becsengettek: Bemutatkoznak az első osztályosok- Visszapillantó: Vakáció Gyöngyös-tanyán; Kirándulás Patcán, Somogyfajszon; Madárgyűrűzés az orci réten; 100 éves születésnapot ünnepeltünk; Versenyeztünk- Jeles napok: Tél, Mikulás, Karácsony- Turmix

Innen indultam



Ez év november 15-én ünnepelte a jutai iskola fennállásának 100. évfordulóját. Ennek apropóján régi osztályfőnököm, Ágoston Attila kért fel, hogy részt vegyek a műsorban. Amikor sok év után felálltam a kultúrház színpadára, újra tudatosult bennem, hogy mennyi emlék köt ide, mennyi élmény fűződik az iskolához, és a kicsi színpadhoz.

1992-ben még nagynak tűnt a pódium, hatalmasnak a kapu, és magasnak a katedra. Gondolom sokan emlékeznek az első iskolai napra és bizonyára többen ijesztőnek tartották, de számomra egyáltalán nem volt idegen, hiszen anyukám aki ott tanított és tanít a mai napig, óvodásként, sőt már csecsemőként is sokszor bevitt, így elég korán hozzászoktam az ottani zajokhoz, hangokhoz, termekhez. Akár Moldova regényében a vasutasokat a mozdony füstje, engem az iskola "szaga", hangulata érintett meg, és ivódott belém. Azt hiszem az első élmények, emlékek Jutában meghatározták a hozzáállásomat a tanuláshoz, oktatáshoz, iskolához egyaránt.

Talán nem véletlen, hogy a Kaposvári Egyetem Pedagógiai Karán kötöttem ki. Ha fel kellene sorolni, hogy milyen élmények, események voltak hatással a pályaválasztásomra, az érdeklődési körömrre, mindenképp a jutai iskolában átélt első tapasztalatokkal kezdeném, de szerencsére túl sok min-

den történt velem itt ahhoz, hogy tudjak rangsorolni.

Rengeteg versenyen, pályázaton részt vettünk, kirándultunk, szerepeltünk. Az iskolai rendezvényeken túl minden évben egy-egy szerkesztett játékkal, vagy színdarabbal indultunk a Weöres Sándor Gyermekszínház Találkozóin és más rendezvényeken. Így jutottam el például Paksra vagy Tiszaújvárosba is. A rengeteg pozitív élmény miatt, a Katolikus Gimnáziumban is - ahová ötödik osztálytól kezdve jártam - aktív maradtam, már ami a szerepléseket, sporteseményeket illeti, és ennek köszönhetően többek közt Belgiumba, Erdélybe, Németországba is elutazhattam. A bensőséges hangulat ami Jutában volt, szerencsémre a középiskolában sem szűnt meg. Ennek az is oka lehet, hogy néhány általános iskolai osztálytársam velem együtt felvételizett, az akkor nyolcosztályos gimnáziumba, és

volt, akivel egészen érettségiig osztálytársak maradtunk.

Azt hiszem a kisiskolás és a gimnáziumi évek tapasztalati, sikerei - a főiskolai „kiképzés” mellett - hozzájárultak, hogy mára már otthonosan mozogok a tanteremben, a katedra mindkét oldalán, ami már nem tűnik olyan magasnak.

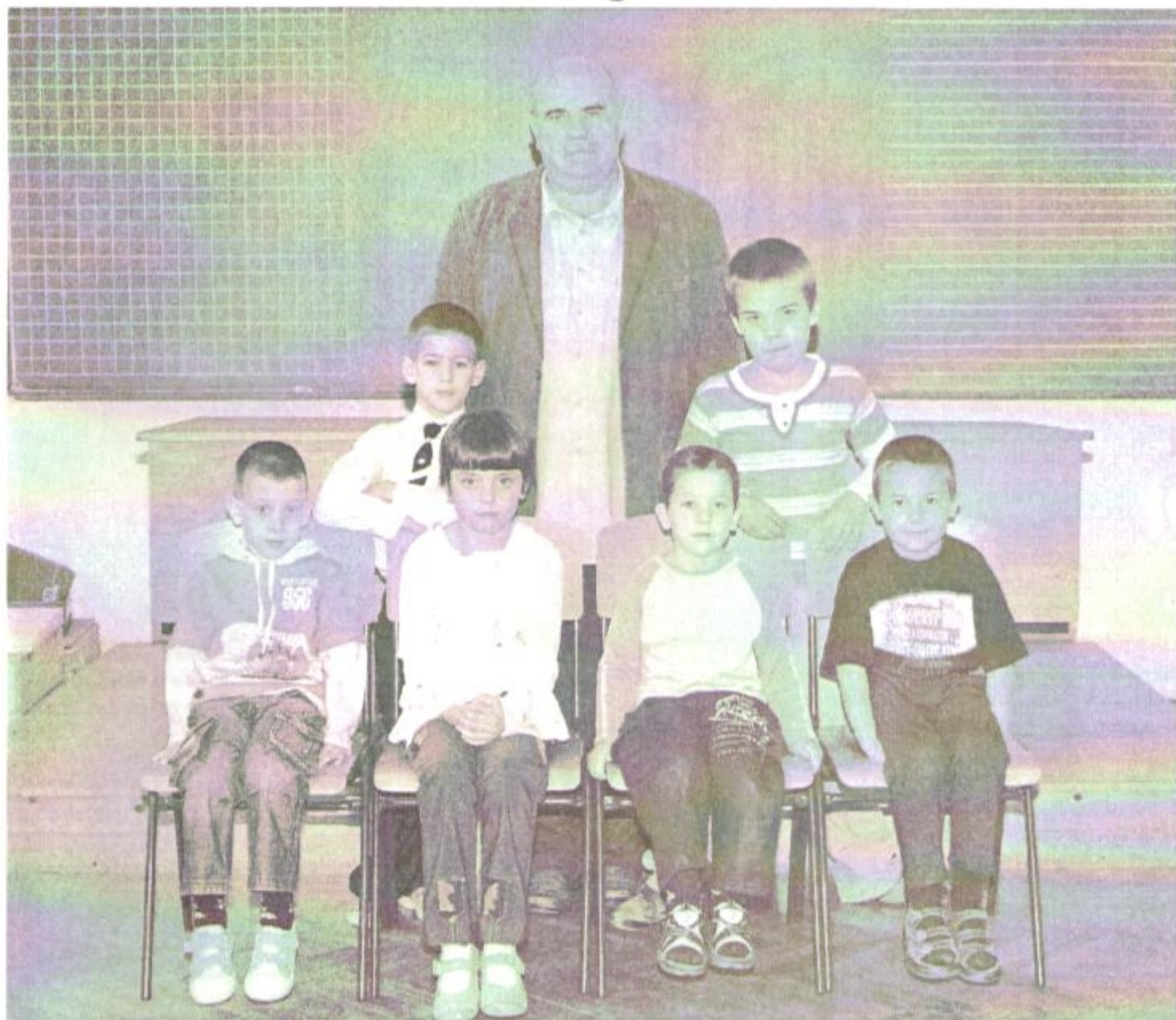
Júniusban kaptam kezembe a diplomámat; magyar nyelv-és irodalom szakos tanár és kommunikáció szakos bölcsész. Ez áll benne.

Hogy mi lesz a későbbiekben a sorsom, az még csak most körvonalazódik, de ha folytatom a "családi hagyományt" és tanítok, remélem évek múlva a régi tanítványaim rám is úgy fognak gondolni, olyan tisztelettel és szeretettel ahogy én gondoltam első tanítóimra és az első iskolámra. Büszke vagyok arra, hogy innen indulhattam.

Kaponya Barbara



Becsengettek



Ebben az évben is elérkezett szeptember 1-je. Hat első osztályos kisgyerekeknek szólt először a vén iskolacsengő.

Félénken megszeppenve ültek be tanévnyitón az iskolapadba. Szerencsére ez a félénkség már a múlté. Felszabadultan játszanak, megismerték az iskola dolgozóit, felfedezték együtt az iskola rejtelseit. Kicsit szokatlan volt, hogy 45 percig nyugodtan kell ülni, figyelni, dolgozni, de ez is működik már. S hogy kik is ők, egy kislány Szűcs Ágika, és öt fiatalember Csókás Dominik, Ilyés Tamás, Kaufmann András, Mayer Balázs, Vancsura Zalán.

Az iskoláról kérdeztem őket.

Ágika: Szeretek iskolába járni, mert itt meg lehet tanulni sok dolgot. Kedvenc órám a matematika. Olvasni is nagyon szeretek. Az iskolában nekem

úgy tetszik minden, ahogy van, semmin sem változtatnék.

Zalán: Nem játszunk sokat, hanem tanulunk, s ez nekem tetszik. A kedvenc órám a magyar. Nagyon szeretek olvasni, s az Attila bácsi azt mondta, hogy gyönyörűen írok. A legjobban azt szeretem, hogy meg lehet tanulni mindent. Értem minden nap hamar jönnek, és gyorsan meg tudom írni a házi feladatot. Én megváltoztatnám a tesit, hogy többet kelljen futni, mert nagyon szeretek futni.

Andris: Szeretek a magyart, szeretek iskolába járni. Sok mindent megtanulok, olvasni, írni, számolni. Sok gyerekkel barátkoztam össze. A szünetek is nagyon jók, mert akkor lehet játszani. Én az iskolán azt változtatnám meg, hogy ne legyen ének, mert nem szeretek énekelni.

Tomi: Kedvenc órám a matek, szeretek iskolába járni. Szeretem, hogy megtanulok írni, és hogy nem leszek kukás. Én az iskolán azt változtatnám meg, hogy több óra legyen, és hogy a kis szünetben is menjünk ki az udvarra.

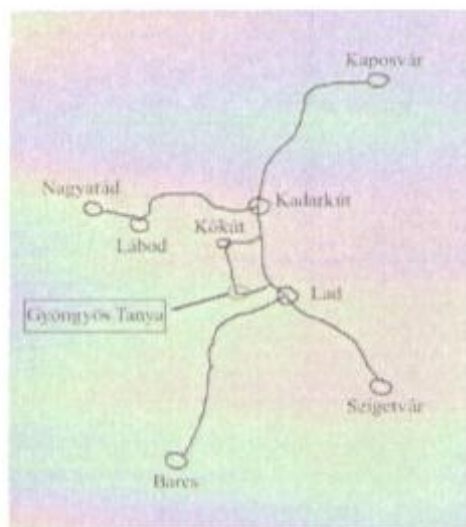
Dodó: Kedvencem a matek. Azért szeretek iskolába járni, mert az Attila bácsi megtanít minket mindenre. Szeretek rajzolni. Szeretném, ha több magyar óra lenne. Jók a szünetek is, mert sokat lehet játszani.

Bazsi: Szeretek iskolába járni. Jó, hogy megtanulok olvasni, írni, számolni. De legjobban a számítógépezést szeretem.

Ők hatan így látják most decemberben az iskolát. Örülök, hogy szeretnek iskolába járni. Remélem, hogy ez így is marad.

Ágoston Attila
osztályfőnök

Vakáció Gyöngyös-tanyán



Amikor megérkeztünk a táborba, elhelyezkedtünk, aztán körbesétáltunk megismerni a helyet. Lovas kocsival túráztunk a szép nagy erdőben, ami körülvette a tábort. Délután langallót sütöttünk.

Másnap betyár-tábor volt. Egy csomó érdekes dolgot csináltunk ezen a napon. Megtanultunk például ostonnal csattogtatni. Én tudtam legelőször. Este szalonnát sütöttünk.

A következő napon a Fekete Hollók jöttek. Megtanultunk nyilazni, vívtunk, botoztunk, nagyon jól éreztük magunkat.

Jó móka volt, remélem, jövőre is legalább ilyen jó lesz.

Török Ádám
4. osztály



Akadályverseny betyár-módra



Esti mese nemcsak gyerekeknek



Lovaskocsiztunk az erdőben



Énekeltünk, táncoltunk



Ki a leggyorsabb



Vívásban is jók vagyunk

után még játszottunk, beszélgettünk, jól szórakoztunk.

Másnap vidáman ébredtem. Beszélgettünk a lányokkal, felöltöztünk, aztán mentünk reggelizni. Reggeli után jött egy bácsi betyár ruhába öltözve. Czigány Tamásnak hívták. Sokat mesélt és sok mindenre megtanított minket. Például csikós ostonnal csattogtatni. Ez volt a táborunk legjobb napja.

A következő napok is jól teltek. Sok élmenyvel gazdagodtunk ebben a táborban.

Kovács Lilla 4. osztály



Tamás bácsitól sokat tanultunk



Szalonnát sütöttünk

Elmentünk 3 napra kirándulni az iskolával Gyöngyös-tanyára. Nagyon tetszett nekem. A házuk elején a fiúk laktak, a másik részén, pedig a lányok. A negyedikes fiúk sátorban, a lányok pedig faházban aludtak. Nekünk volt a legjobb. Mi négyen, Beni, Vince, Gábris és én, lakókocsiban töltöttük az éjszakáinkat. Nagyon jó volt madárcsicsérgésre ébredni. Sokat sétáltunk az erdőben, ahol szép fákat, állatokat láttunk. Még lovas kocsiztunk is. A második nap jött Charlie bácsi, aki megtanított bennünket ostonnal csattogtatni. Énekeltünk, játszottunk, hangszert is készítettünk. Sötétedés előtt megjött a Dia apukája, és meghívott bennünket egy jó kis szalonnázásra. Nagyon finom volt. Harmadik nap a Fekete Hollók tartottak bemutatót. Íjászokdtunk, vívtunk. Délután indultunk haza. Szívesen visszamennék, mert nagyon szép hely volt.

Háncs Ádám 3. osztály

Egy tökéletes nap a Katica-tanyán

Az iskolakezdés első hete a nyaralás folytatása volt, mert nem készült el az iskolánk felújítása. Minden nap volt valami izgalmas kaland.

Ilyen volt, amikor Patára a Katica tanyára kirándultunk. Itt egy csuda jó kalandparkban játszottunk. Kukorica labirintusban kerestük a kiutat. A párnaszobában még a lépcső is párnából volt, és a csúszdáról labdák közé pottyantunk. Aztán játszottunk sokféle ügyességi játékot, például famászó-

kákon ugráltunk, traktorgumikat gurítottunk, fa rudakon egyensúlyoztunk. Sokféle állatot csodálhattunk meg: lovakat, Vili pónit meg is lehetett etetni, bocit, pulikutyt, kiscicákat, kakast, tyúkokat, libákat, kacsákat.

Egyszóval millió kaland várt ránk, sajnos a pajtában a szalmában nem ugrálhattunk. Jó lenne, ha minden szeptember így kezdődhetne!

Szabó Emese
2. osztály



Megérkeztünk



Állatokat etettünk

A Katica-tanya



Ügyeskedtünk a lánchídon



Birtokba vettük a játékokat

Egy kis mese...

Egyszer egy szép napon elmentünk a Katica-tanyára az iskolával

Feladatokat kellett csinálni. Volt olyan feladat hogy egyensúlyozva mentünk át egy gerendán.

Kedvencem egy magas híd volt, a tartói fából, a padlója láncból készült.

Közben készen lett az ebéd. Nagyon finom babgulyást kaptunk. Még most is érzem a számban az ízt.

Nagyon ajánlom mindenkinek ezt a helyet, mert mi nagyon jól éreztük itt magunkat.

Bárcsak többször is mehetnénk a Katica-tanyára!

Marián Gábor
4. osztály



Kipróbáltuk az öreg traktort

Kirándulás

Az első tanítási héten elmentünk a Katica tanyára.

Voltak állatok, és sok-sok érdekes feladat.

Még egy kukoricalabirintusban is kereshettük a megfelelő utat.

Volt olyan feladat, hogy el kellett gurítani egy traktornak a gumiját. Nagyon félelmetes volt, amikor láncokon kellett átmenni.

Voltak macskák, lovak, disznók, baromfik. Egy kis csikót meg is ettettem szénával. Nagyon finom ebédet kaptunk, jó sokat ettem belőle.

Délután 3 óráig maradtunk. Nagyon jól telt ez a nap.

Stadler Dominik
3. osztály



Volt egyszer egy kisiskola, abban 39 gyerek. Szeptember első hetében a tanárok kitalálták, hogy kirándulni viszik a gyerekeket. Nagy volt az öröm! Nagyon tetszett az ötlet a kisdíákoknak.

Busszal indultak el a nagy útra. Egy tanyára jutottak. Az volt ám a csoda! Volt ott minden: lovak, cicák, kutyák, kakasok!

Elindultak felfedezni a környéket. Mindenféle állomásokhoz értek, ahol különböző feladatokat kellett megoldani. A harmadik állomás például egy kukorica-labirintus volt. Nem akarom mindet felsorolni, de mindegyik izgalmas volt.

Még egy várba is bementek.

Délután sok-sok élménnyel gazdagodva jöttek haza.

Szőke Virginia
4. osztály



Még aratni is próbáltunk

Somogyfajszon kirándult a 2. osztály

Egy szombat délelőtt a családukkal kirándulni mentünk Somogyfajszra. Amikor odaértünk először megnéztük a kastélyt. Majd Andi néni vezetésével ismerkedős játékot játszottunk a családukkal együtt. Ezután a felnőttek burgonyát pucoltak, addig a gyerekek játszottak. Autókba ültünk és elmentünk megnézni az őskohót. Onnan elsétáltunk a közeli halastavakhoz. Tibi bácsi madarakat, fákat és egy

nagy hangyabolyt mutatott. Azután visszamentünk enni. Ebéd után egy nagy kirándulást tettünk, ahol megnéztük a szürkemarhákat és a racka juhokat. Visszafelé egy kicsit megázottunk és egy picit elfáradtunk.

Késő délután mentünk haza. Nagyon jól éreztük magunkat. Remélem még sok ilyen kirándulást fogunk tenni.

Polák Barbara
2. osztály



Megnéztük az őskohót



Szürkemarhák a legelőn



Ismerkedünk a vízparti élővilággal



Kéregmintát is készítettünk

Madárgyűrűzés az orci réten

Andi nénivel, Melinda nénivel egy pár gyerek elment madarászni. Máté Sanyi bácsi gyűrűzte a madarakat. Megnézték a zsír vastagságukat, és hogy hány évesek, meg még azt is, hogy fiú-e vagy lány. Sok fajta madár volt.

Voltak madárhálók is. Félóránként tartottunk háló ellenőrzést. Ez azért kellett, hogy az elfogott madarak hamar kiszabaduljanak.

Tar Adrienn Diána
3. osztály



Kényelmesen utaztunk

Lovasverseny Fóton

Voltunk Fóton két napos lovasversenyen. Budapesten aludtunk egy kollégiumban. A szombati ügyességi versenyen -például- tálcán labdát egyensúlyoztunk, vizet vittünk lóháton. Hárman alkottunk egy csapatot. Bár nem mi voltunk a leggyorsabbak, azért oklevelet így is mindhárman kaptunk. Szombaton egy kis színdarabot adtunk elő, amelyben háromunkon kívül Napi, a paci is szerepelt. Ezért az előadásért sok ajándékot kaptunk. Vasárnap lovastorna verseny volt. Ebben a versenyszámban Kami aranyérmet szerzett, Barni oklevelet kapott. Nagyon jól éreztük magunkat, 2010-ben is szeretnénk menni.

Szendrei Kamilla,
Kapitány Barnabás,
Mayer Balázs



Lovagolni járok

Sára, a nővérem évek óta jár lovagolni. Annyi jót mesélt, hogy én is kedvet kaptam hozzá.

Egy évvel ezelőtt ültem először Mercédesz hátára. Barátságos, nyugodt, idős paci lány. Ezért nem féltem rajta. Sokáig csak futószáron vezette Ildikó a lovászlány, de az utolsó edzésen már az ügetést is megtanultam. Elég viccesen alakult az eleje, de ráéreztem és már jól tudok ügetni. Nagyon szeretek lovagolni.

Tóth Hanna Róza
2. osztály



Nagyon szép őszi időben október 10-én rendezték meg Somogy megye 2008. évi Őszi Park tájfutó Bajnokságát a Cseri parkban.

Két pályát jelöltek ki, egy rövidet és egy hosszút. Én a rövidebb pályán indultam, ami 630 méteres volt. Nevezés után a versenybíró egy kartonra felírta a nevemet és azt, hogy mikor kell indulnom. Egy papíron ki volt függesztve az ellenőrző pontok kódja és az, hogy hol található. Volt például "Bozót déli széle" és "Jellegra" megnevezés is. Ezeket át kellett másolni a kartonra. Én apával futottam, mert

Az úszótanfolyam

Októberben elkezdődött az úszásoktatás, amit én már nagyon vártam. Minden kedden megyünk 4-5 óráig úszni. Az első nap csak megbeszéltük a szabályokat, hogy mit lehet és mit nem lehet csinálni a medencében. Ildi néni még is engedte, hogy egy kicsit játszunk is a vízben. Én nagyon jól érzem magam az első naptól fogva az uszodában.

Stadler Zsófia
2. osztály



Néptánc az iskolában



Farsang után kezdődött az iskolában a néptánc oktatás. Már nagyon vártunk. Tanárunkat Varjas Tamásnak hívják, aki nagyon kedves. Először nagyon könnyű koreográfiát tanultunk, a neve: egyes csárdás. Könnyű volt, és mi egyre jobban tudtunk táncolni. A legelső fellépésünk Pünkösdi alkalmából megrendezett ünnepségen volt. Másodszor a falunapon mutathattuk meg, hogy mit tudunk. Az iskola fennállásának 100. évfordulója al-



kalmából megrendezett ünnepségen pedig a mi kis csoportunk köszöntötte a nézőket. Sokat szoktunk játszani egy-egy foglalkozáson. Van egy olyan játékunk, amikor valakinek pörgetni kell az ostort, a többieknek pedig az a feladata, hogy átugorják. Akinek nem sikerül, megcsípi az ostor a lábát.

Nagyon szeretek táncre járni.

Háncs Ádám
3. osztály

Tájfutó versenyen voltam

még nem ismerem jól a térképet. Hét ellenőrző pontot kellett megtalálni, amiken különböző színű zsírkreták lógtak. Azokkal kellett a kartonra jelölni, hogy ott jártunk. A nagy sietségben a halvány lilára rájelöltem a narancssárga kretával. Szerencsére az ellenőrző bíró látta a jelölést. Nagyon gyorsan végig értünk, 5 perc 9 másodperc alatt. Ezzel az idővel a velem egykorú lányok között az első lettem.

Nagyon tetszett a verseny, legközelebb is szeretnék indulni rajta.

Barna Zsóka
2. osztály



100 éves születésnapot ünnepeltünk

"Egy iskola sohasem holt anyag, nem csak téglából megformált, kedves épület, barátságos falak rendszere, sok szép diákévre emlékeztető padok sora, fényben úszó tantermek, melyeket bizony megszépít a múlt..." - ezzel a Kozma Béla idézettel kezdte meg Ágoston Attila tagintézmény-vezetőnk az iskola 100 éves évfordulójára rendezett

ünnepi műsort. Virágcsokorral köszöntük meg Nagy Lajosné, Olgi néni-nek áldozatos munkáját, amit iskolánkért, a jutai gyerekekért évtizedeken át végzett tanítóként és igazgatóként.

A köszöntő után iskolánk néptánc-csoportjának fergeteges kanásztánca szórakoztatta az ünneplőket. A gyerekek hosszú hetek óta készültek produk-

ciójukkal az évfordulóra, Varjas Tamás néptánc-oktató vezetésével, Stadler Andrea segítségével. Ez a műsorszám kellően megalapozta a jó hangulatot.

Hivatal Nándorné polgármester köszöntötte az egybegyűlteket, majd dr. Kolber István államtitkár, országgyűlési képviselő ünnepi szavai után, egy díszes csengőt ajándékozott iskolánknak.



Tavaly alakult falunk kórusa a Jutai Vegyeskar. Minden alkalommal örömmel készülnek a falu rendezvényeire, de ez az alkalom számukra is különleges volt, hiszen mindnyájan valamilyen módon kötődnek az iskolához. Valaki itt tanult, tanult, tanított, tanít vagy gyermekei járnak hozzánk. Ludmány Géza karnagy vezetésével különlegesen szép összeállítást adtak elő. Zongorán kísért Csimáné Varga Livia.



Iskolánk volt és jelenlegi diákjai valoltak a diákévekről "Miénk itt a tér" című műsorukkal. Nagy örömmel és szeretettel készítettük ezt az összeállítást, melyben kicsi és nagy együtt lehetett, játszhatott a négy évestől az ötven évesig. Külön öröm volt számunkra a felkészülés időszaka, hiszen újra együtt lehettünk azokkal a volt tanítványokkal is, akikkel már régen találkoztunk. Úgy gondoljuk, ők is szívesen jöttek vissza a régi iskolájukba.



Az ünnepi műsorunk után Török József természetfotóiból összeállí-



tott kiállítást tekinthették meg vendégeink.



Az iskola udvarán fát ültettünk az egykori tanítók és diákok emlékére, mécesst gyűjtöttunk, és a gyerekek virágokat helyeztek el az emlékhelyen. A Szivárvány nyugdíjas klub egy szép dallal emlékezett a múltra.



Ezt követően az iskolában nemzedékek vallottak az itt eltöltött évekről. Horváth Józsi bácsi, aki 1942-49-ig, Kaponya Anikó 1968-72-ig, Tarján Tamás 1994-98-ig volt iskolánk tanulója. Vendégeink nagy érdeklődéssel hallgatták az emlékezéseket, hisz ez által ők is néhány percre visszarepülhettek az időben, és újra diákok lehettek.

A polgármester asszony pohárköszöntőjét követően pezsgővel koccintottunk a következő évekre.



A folyosón rendezett iskolatörténeti kiállítás is nagy sikert aratott. Volt, aki beült a száz esztendőös padba, forgatta a 40-50 éves tankönyveket. Mások a tárlók előtt álltak sokáig, meghatottan nézték a 70-80 éves naplókat, anyakönyveket, bizonyítványokat. Sokan könnyes szemmel fedezték fel a régi arcokat, osztálytársakat, ismerték fel tanítóikat, önmagukat a régi fotókon. Az 1995 óta megjelenő iskolaújságunk egy-egy kiállított példányát is sokan lapozgatták.

Boldogok vagyunk, hogy ezen a napon sok embernek adhattunk örömet. A meghatott arcok az elismerő szavak, a meghitt pillanatok felejthetlenné tették számunkra is ezt az ünnepet.



„Az iskola tehát él, múltban, jelenben, jövőben. Életrajza a mi szellemi életünk, lelkünk része. Múltját ismerni kötelesség. S amit jövője ígér: bátorítás. Amíg ő van, mi is vagyunk.”

Emlékezzünk falunk tanítóira

A tanító „lámpás” – a nemzet napszámosa

Meg kell emlékeznünk azokról a tanult emberekről, akikre az itt élő emberek nagy tisztelettel néztek föl, akik a falu "lámpásai" voltak. Kik ők? Nagy István iskolamester, jegyző, aki az

1. Mohó Károly tanító
2. Radics Gyula tanító
3. Büky Gyula kántortanító
4. Büky Béla gyémántdiplomás festőművész, tanár
5. Büky Kálmán kántortanító
6. Tengerdi József kántortanító

Ezek voltak azok a nagyszerű emberek, akik 1908-tól tanították, nevelték, formálták a jutai kisdíjakokat, hogy be-

1848-49-es szabadságharc idején bátran kiállt a szabad eszmék mellett, s ezért a világosi fegyverletétel után elfogták, és a temetődombon a ma is meg-lévő tölgyfa alatt agyonlőtték. 28 éves

7. Bertényi József kántortanító
8. Marosi József tanító
9. Takács István tanító
10. Kiss József igazgató-tanító
11. Winkler Lajosné tagiskola- vezető
12. Kis Bóli Tiborné tanító
13. Nagy Lajosné nyugalmazott igazgató, tanító

lölük szüleiket, tanítóikat, előljáróikat, valamennyi embertársukat tisztelő és hazájukat szerető ember váljon.

volt. Az 1978-ban felállított sírkő őrzi emlékét.

A közelmúlt lámpásaira is emlékezzünk, hogy nevük fennmaradjon az utókor számára:

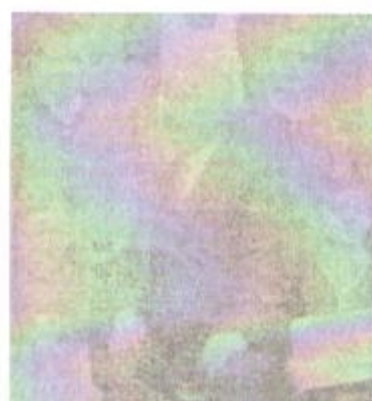
Emlékezzünk rájuk tisztelettel, szeretettel, hálával!



Büky Gyula



Büky Béla



Büky Kálmán



Tengerdi József



Bertényi József



Takács István



Winkler Lajosné



Kis-Bóli Tiborné



Nagy Lajosné



A száz éves iskola tanulói és tanítói

100 éves az iskolám

November 15-én, szombaton ünnepeltük az iskola 100 éves évfordulóját.

Azon a reggelen örömmel ébredtem, mert rögtön az jutott az eszembe, hogy a műsorban kétszer is szerepelni fogok. A délelőtt gyorsan eltelt és fél 3-kor elindultunk. A kultúrban gyorsan átöltöztünk néptáncos ruhába és bevonultunk.

Egy történetet adtunk elő. Táncoltunk, kígyóztunk. Az egyik kígyót én vezettem. Néptánc után gyorsan átöltöztünk, mert a felnőttekkel együtt énekelünk három szép dalt a kórusban.

Ének után a Dorkának át kellett öltözni, mert a következő műsorszámokban is szerepelt.

Ez egy olyan műsor volt, ahol az elsősöktől a felnőttekig minden korosztály szerepelt. Ők mind a jutai iskola jelenlegi, vagy egykori diákjai voltak.

Ezután az iskola udvarán ültettek egy fát, a régi tanítók emlékére. Közben szép zene szólt.

Aztán megnéztük az iskola folyosóján megrendezett kiállítást.

Közben három régi diák mesélt az itt eltöltött évekről. Később még volt egy fogadás, aztán hazamentünk.

Nekem nagyon tetszett az egész és remélem, hogy az iskola 200 éves évfordulója is ilyen jó lesz.

Gombos Luca

4. osztály

Keszthelyi Zoltán: Sokszor köszöntem

Sokszor köszöntem én az iskolának, mely tavasz végén elcsendesedett: az ablakok a termek visszavárnak, nyelvem hegyén reszket a felelet...

Sokszor gondolok kipirult arcomra, ahogy benyitok s a padban ülök: elfulladás: elmém e kérdés nyomja, mi lesz velem, ha egyszer felnövök?

Sokszor búcsúztam én az iskolától, de felnőtten is visszatértem én: tengerek hívtak, láttam: a víz lángol, vörös alkonyban úszott a remény.

Bejártam már a naprendszer bolygóit, mint fantasztikus regény utasa: de hallottam: a kis iskola szólít, siessek vissza, siessek haza.

Évtizedek kísérnek, s valahonnan vékonyka hangon szól egy kisgyerek: én szólok-e? Vagy csupán visszhangom: Szorongva nézek, s félve felelek...

Az iskolának búcsút sose mondtam, Ő hívott engem és én hívtam őt. Kapuja előtt állok égő gondban, s nézem az égit hullámzó időt.

Uszonyos Országos Bajnokságon úsztam

Idén november 15-én az uszonyos OB Kecskeméten volt. Kettő napra mentünk a testvéreimmel együtt. Sok lovat, meg kecskét és pásztort láttunk.

Amikor odaértünk bemelegítettünk. Nagyon hideg volt a víz. Ezután elkezdődött a verseny. Először a nagyok úsztak, utána következtem én. 50 m gyorsan 2. 100 m gyorsan 2. lettem. A váltónk is ezüstérmet nyert. Egy kollégiumban volt a szállásunk.

2. napon megint a nagyokkal kezdődött a verseny és utána jöttünk mi. 200 m gyorsan 4. helyezett lettem. Aztán már nem úsztam többet. Béka korosztályban országos csúcsot is úsztam. Míg a többiekre vártam, egy kislánnyal játszottam, akit Vikinek hívnak.

Nagyon jól éreztük magunkat, de hazafelé már nagyon fáradtak voltunk. Mindenki örült az eredményeinknek.

Hamlin Dorothy 2. osztály



Könyvtári rajzpályázat



Délután a napköziben rajzoltunk a pályázatra. Melinda néni mindenkiét elküldte a könyvtárnak. Néhány gyereké bekerült a helyezettek közé. Én majdnem különdíjas lettem, de az egyik bácsinak nem tetszett a rajzom. A másik művész bácsi, aki gyermekregény illusztrátor- beszélgetett velem, jó tanácsokat adott. Lilla és Luca különdíjas, Lili 1. helyezett lett.

Az eredményhirdetés után megnéztük a Garabonciás zenekart. Jól telt ez a nap.

Molnár Dorka
3. osztály

A könyvtárban rajzpályázatot hirdettek. Mi is rajzoltunk délután a napköziben. Négyen elmentünk az eredményhirdetésre. A Lilla és én különdíjat kaptunk. A Dorkával a művész bácsi beszélgetett, a Lili pedig megnyerte az első-második osztályosok kategóriájában a versenyt. Gyönyörű oklevelet, és emléklapot kaptunk. Ezután megnéztük a Garabonciás együttes zenés előadását. A Lilla és én kértünk tőlük autogramot. A programok után hazajöttünk. Épp az angol óra elejére értünk. Meséltünk a többieknek, és tanulással folytattuk.

Gombos Luca
4. osztály



Az úszó OB

November 15-16-án rendezték meg Kecskeméten az úszó országos bajnokságot.

Nagyon korán indultunk és fárasztó volt az út. Kecskeméten rögtön az uszodához mentünk. Rövid bemelegítésre volt idő, aztán kezdődött a verseny.

Délelőtt volt a gyorsúszás. 50 m-en harmadik lettem, 100 m-en második.

Délután a 4 x 50 m-es váltóban első lettünk. Hű, nagyon örültünk!

Egy szállodába mentünk aludni.

Másnap folytatódott a verseny. Dél előtt pillangó úszásban második, délután 200 m-es gyorsúszásban bronz érmes lettem.

Nagyon elfáradtam. Fáradtan, de az eredménnyel elégedetten indultunk haza.

Ez már megint egy jó verseny volt!

Hamlin Benjamin 4. osztály

Itt van a Mikulás

Egy hideg téli napon Sára kinyitotta az ablakot. - Jön a Mikulás! - gondolta örömmel.

- Lefekvés! - szölt Sára anyukája. Sára kikészítette a csizmáját és lefeküdt aludni.

Éjfélkor csilingelés törte fel az éjszaka csendjét. A mikulás volt az. Fürgén leereszkedett a kéményen, belecsúsztatva az ajándékot a csizmába és eltűnt.

Sára reggel vidáman ébredt. Belenézett a csizmába és örömteljesen bontotta ki a csomagot. Azt gondolta magában: - Ilyen jó Mikulás még nem volt!

Gombos Lili
2. osztály

Télapó az iskolában

Nagy izgalommal vártuk, hogy ebben az évben is meglátogasson bennünket a Télapó. Verseket, dalokat tanultunk, hogy az ajándékért cserébe mi is megjutalmazzuk valami csekélységgel.

December 5-én, délelőtt meg is talált bennünket. Kicsit izgultunk, hogy a szép új iskolánk mellett elhalad, de a krampusza bevezette hozzánk, hogy ismét szerezzünk egymásnak pár kellemes percet. Volt nagy öröm... A legkisebbek félénken vették át a kis csomagot, és kikerekedett szemekkel figyelték, csodálkozva hallgatták, hogy a Mikulásnak mindenkihez volt

pár kedves szava. Még azokhoz is, akik virgácsot érdemeltek volna. Sajnos az ajándékozás után sietnie kellett tovább, hisz még várták a gyerekek. Versekkel, dalokkal, zenével köszöntük meg jóságát, hogy idén sem felejtkezett meg rólunk.

És jött a következő izgalom... Megajándékoztuk egymást is. S a legnagyobb örömünk pedig az volt, hogy délután moziba mentünk, és megnéztük a Madagaszkár 2 című filmet. Nagyon tetszett mindenkinek az állatokról szóló humoros mese.

Jó lenne, ha mindennap Mikulás jönne hozzánk!



Kálazi Mária 3.o.



Szőke Virginia 4.o.



Török Ádám 4.o.

McNeill William 3.o.



KARÁCSONY

Szaloncukor története

A szaloncukor híres mestercukrászok műhelyeiben született a múlt században, és csak nálunk maradt hagyományos ünnepi édesség. Ez a finomság otthon is elkészíthető.

Szaloncukrot már a múlt században készítették a cukrászok, de az édesség igazán a századfordulón vált divatosá. A reformkorban - francia minta nyomán - jött divatba a polgári lakásokban a fogadószoba, azaz szalon, ahol karácsonyfát állítottak, és így lett a fán lévő díszesen csomagolt csemege neve szaloncukor. Jókai még szalonzukkedlinek nevezte a szaloncukrot, ugyanis a cukorka neve a német salonzuckerl szóból ered. 1891-ben jelent meg Hegyesi József magyar-francia szakács és vállalkozó A legújabb házi cukrászat című kézikönyve, amelyben tizenhétféle szaloncukrot ír le, így pl.: szalon-ananász-czukorkák, szalocréme-bonbonok, szalon-marasquin-czukorkák, szalompisztác-czukorkák.

A budapesti Vendéglátóipari Múzeumban találhatunk régi szaloncukor-csomagoló sztaniolpapírokat harmincféle színben, és megcsodálhatunk egy "ricselő gépet" is. Ez a masina tulajdonképpen egy rojtozó gép, amellyel a szaloncukor papírját egy mozdulattal lehetett berajtozni. A századfordulón és a két világháború között a cukrászok a sütemények mellett fagyaltokat, cukorkákat, bonbonokat és szaloncukrot is készítettek. A híres cukrászdákban nagy mennyiségű szaloncukrot készítettek az ünnepek előtt, volt hogy naponta 25-30 kg csokoládét is felhasználtak. A pozitív formákat átszítált rizslisztbe mártották, és az így

keletkezett mélyedésbe öntötték a folyékony cukrot. Amikor a cukor megdermedt és megszáradt, kivették és becsomagolták. A papírra angyalokká ragasztották, és már lehetett is a karácsonyfára akasztani. Persze nem mindenki engedhette meg magának, hogy csillogó cukrászdában vásároljon szaloncukrot a fára, ezért sokan otthon készítették el a csemegét. Ha van időnk és kedvünk, mi is készíthetünk házi szaloncukrot a karácsonyfára.

Íme, a recept:

Hozzávalók: 1 kg (barna)cukor, 3 dl víz, ízesítő anyagok: darált dió, kakaó, mogyoró, marcipánmassza, kókusz, citrom. Bevonáshoz: csokoládés torta-bevonó.

A cukrot a vízzel főzzük addig, amíg szálasodni nem kezd. Vékony drótból hajlítsunk gyűrűt, mártsuk bele a masszába, és próbáljunk meg buborékot fújni úgy, mintha szappanbuborékot fújnánk. Ha ez sikerül, akkor már megfelelő a cukor állaga. A masszát öntsük vízzel kiöblített porcelántálba, öntsük a tetejére is egy kis vizet, és tegyük hideg helyre. Amikor már nem meleg, akkor fakanállal keverjük addig, amíg hófehér pép nem lesz belőle. A pépet osszuk annyifelé, ahányféle cukrot szeretnénk készíteni. Keverjük hozzá az ízesítőket. Ezután egy kicsit langyosítsuk meg, hogy jól kenhető legyen, és hideg tálca simítsuk el 1,5-2 cm vastagságban. Amikor megdermedt a cukor és már vágható, akkor vizes késsel vágjuk kis téglalap vagy kocka formákra. Ha szeretjük, vonjuk be csokoládéval. Selyempapírt és színes csomagolókat vágjunk méretre, rojtozzuk be szélét, és csomagoljuk be a cukorkákat.



A kaktusz és az őzike

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy őzike. Egyszer csak meglátott egy kaktuszt, amit ő eddig nem ismert. Persze a kaktusz is élő volt. De ő sem ismeret az őzikét. Az őzi odament a kaktuszhoz, megszimatolta és az orra hegyét megbökte a kaktusz. Úgy megjedte, hogy elfutott ijedében. Másnap visszamerészkedett, ismét odament és a kaktusz megszólalt: - Ne haragudj őzi, nem akartalak bántani. Engem így teremtett a Jóisten. Bocsáss meg, legyünk inkább jó barátok!

Tóth Hanna Róza
2. osztály

„Harang csendül, ének zendül...”

December 22-én
tartjuk hagyományos
karácsonyi
hangversenyünket
a jutai templomban,
a fél 6-os szentmisét
követően



Fellépnek:
az iskola jelenlegi
és volt tanulói,
a „Szivárvány”
Nyugdíjasklub
és a Jutai
Vegyeskar

Mindenkit szeretettel várunk!

Hírharang

Meghívó



December 18-án,
18 órakor,
a jutai Kultúrházban,
betlehemes játékkal,
versekkel, dalokkal
köszöntjük
a Karácsonyt.

Mindenkit szeretettel
várunk!

A jutai iskola tanulói és tanítói



Meghívó

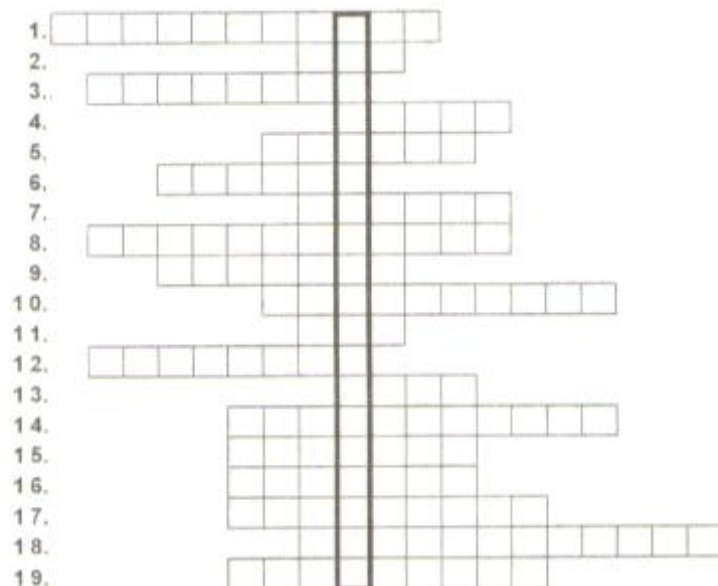
December 19-én,
15 órakor,
a jutai Kultúrházban,
betlehemes játékkal,
versekkel, dalokkal
köszöntjük az
Időseket.

Mindenkit szeretettel várunk!

A Jutai Önkormányzat
Képviseleti testülete



REJTVÉNY



11. A karácsonyi vacsora legelterjedtebb fogása. A népi hiedelem szerint, aki ezt eszi karácsonykor, annak sosem lesz üres a pénztárcája a következő évben.

12. December 13-án kezdik készíteni ezt a bűtordarabot, és 24-én fejezik be. Elkészülve, tulajdonosa magával viszi a karácsony éjszakai misére, ott rálépve, mágikus képességeknek lesz birtokosa, mert meg fogja látni a falu boszorkányait.

13. Mágikus erőt tulajdonít a néphit ennek a gyümölcsnek. Úgy tartották, és helyesen, hogy aki ezt fogyasztotta, az, szép és egészséges lesz.

Karácsonykor a család fő asszonya felvágta ezt a gyümölcsöt, ahányan voltak a családban. Mindenki kapott belőle, hogy összerakja a családot. Mi ez a gyümölcs?

14. Vidáman búcsúztatjuk el az év utolsó napját. A nap neve?

15. Hogyan hívjuk azt a népszokást, amikor fiatalok énekelve járták a falut, megálltak egy háznál, és engedélykérés után karácsonyi dalokat énekeltek? Ezért a háziaktól valami ajándékot kaptak.

16. Tojásfehérjéből és cukorból készül ez az édesség a karácsonyfán. Mi a neve?

17. December 28-ához, az Aprószentek Napjához kötődő népszokás. Az a hiedelem fűződik hozzá, hogy aki átesett ezen a szertartáson, azt az ártó szellemek nem bántathatják, továbbá testét nem lephetik el kiütések. Mi volt ez a népszokás?

18. A borhoz kapcsolódik ez a népszokás. December 27-én, János napján mit végeztek a borral? Az ilyen bort aztán gyógyszerként használták.

19. Mi volt az a népszokás, amelyet Szilveszter éjjelén a lányok végeztek? Hideg vízbe öntötték a felforrósított anyagot, és a kapott figurából jósltak jövődöbelük foglalkozására. Mi volt ez a művelet?

1. Mi annak az édességnek a neve a karácsonyfán, amelyet csak Magyarországon ismerünk?

2. A hagyományos karácsonyi asztalról nem hiányozhat ez a minden kertben megtalálható fa csonthéjas termése.

3. Hogy hívják a Mikulást kísérő ördögszerű figurát, aki ijesztget és büntet?

4. Holiday magyarul?

5. Mikulást ilyen néven is ismerjük. Neve?

6. Hogyan hívjuk egy szóval a november 30-ától induló négy hetet, amely a karácsonyi készülődés időszaka?

7. Mi a neve annak a német eredetű, jellegzetesen karácsonyi süteménynek, amelyet cukros dióval, vagy mákkal töltenek meg?

8. Mi a neve annak a népszokásnak, amelyben a fiatalok énekelve házról házra járnak és megelevenítenek egy dramatikus játékot?

9. A XIX. sz. végétől Miklós szlovák néven hívjuk azt a piros kabátos, nagy szakállú jószágos öregot, aki december elején megajándékozza a gyerekeket. Ki is Ő?

10. Régen almával-dióval feldíszított faág állt a parasztszobákban a karácsony tiszteletére. Ma mi áll a lakásokban a karácsony ünnepén?

- Szeptember 1-jén 6 első osztályossal, 39 tanulóval kezdtük meg a tanévet.
- Az első tanítási héten egy felejtethető napot töltöttünk Patcán a Katica-tanyán.
- Szeptemberben a közeli rétre kirándultunk, ahol a rét és az erdő élővilágát figyeltük meg.
- Október elején a 2. osztályosok Somogyfajszra kirándultak, ahol az erdő és a vizek, vízpartok élővilágával ismerkedtek.
- Október 5-én részt vettünk a Magyar Madártani Egyesület által szervezett Európai Madármegfigyelő Napon.
- Októberben "Mit nyújt nekem a könyvtár?" című rajzpályázaton sikeresen vettek részt iskolánk tanulói.
- Október 10-én megrendezett Őszi Park Tájfutó Bajnokságon Barna Zsóka 2. osztályos tanuló első helyezett lett korosztályában.
- November 14-én színházban voltunk, ahol az Oliver című musicalt nézték meg iskolánk tanulói.
- November 15-én ünnepelte iskolánk fennállásának 100. évfordulóját.
- November 15-én, Kecskeméten az Országos Uszonyos Búvárúszó versenyen Hamlin Dorothy 2. osztályos tanuló 3 ezüst, Hamlin Benjamin 4. osztályos tanuló 1 arany, 2 ezüst és 2 bronzérmes szerzett.
- December 5-én, délelőtt versekkel, dalokkal köszöntöttük a Mikulást. Délután moziba látogattunk, ahol a Madagaszkár 2 című filmet néztük meg.
- December 18-án, este 6 órakor tartjuk hagyományos karácsonyi műsorunkat a Kultúrházban.
- December 19-én, délelőtt karácsonyi játszótér és táncszoba lesz az iskolában.
- December 19-én délután 3 órakor műsorral köszöntjük az időseket.
- December 22-én 17 órakor karácsonyi hangverseny lesz a templomban.
- A téli szünet előtti utolsó tanítási nap december 19. péntek, a szünet utáni első tanítási nap január 5. hétfő.